

Debreceni Ítéltábla

Gf.IV.30.282/2021/3.

A Debreceni Ítéltábla a Fejes Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME, ügyintéző: dr. Fejes János ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek -, Dudráné dr. Czók Tímea kamarai jogtanácsos által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2021. október 18-án meghozott 10.G.40.014/2021/28. számú ítéletével szemben a felperes részéről 30. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését pedig helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára – 106 176 (Százhatvanhat) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy fizessen meg az alperesnek 300 000 forint perköltséget és az államnak pedig 1 327 200 forint eljárási illetéket. Az ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperest – keresetösségi joga fennállásának hiányában – nem illeti meg a keresettel érvényesített anyagi jog, ezért minden további feltétel vagy körülmény vizsgálata nélkül a kereset elutasítása iránt kellett intézkednie (elsőfokú ítélet [53] pont). A felperest az illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jog kedvezményére figyelemmel a meg nem fizetett 1 327 200 forint eljárási illeték megtérítésére pedig arra tekintettel kötelezte, hogy pereszes lett.

[2] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és az őt 1 327 200 forint összegű eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezés mellőzését, továbbá az alperesnek a másodfokú perköltsége megtérítésére kötelezését.

[3] A fellebbezésének jogi érvelése szerint az elsőfokú bíróság az ítélete [44] és [45] pontjában kifejtette, hogy a perbeli legitimáció hiányában a keresetet „vissza kell utasítani”. Erre tekintettel, a keresetet is „vissza kellett volna utasítani”, ami azt eredményezte volna, hogy nem keletkezik illetékfizetési kötelezettsége.

[4] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[5] Az ítéltábla „A polgári perrendtartásról” szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 376. §-a (1) bekezdése és (3) bekezdésének *b)* pontja értelmében a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

[6] Megállapította, hogy a felperes nem terjesztett elő fellebbezést az elsőfokú ítéletnek a keresetét elutasító és őt az alperes javára perköltség megfizetésére kötelező részei ellen, ezért az ítéletnek ezek a rendelkezései a Pp. 358. §-ának (5) bekezdése értelmében (rész)jogerőre emelkedtek. Emiatt az ítéltábla a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése alapján a felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelem korlátai között gyakorolta.

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] A felperes fellebbezésében a Pp. 371. §-a (1) bekezdésének *a)*, *b)* és *d)* pontjaiban írtaknak megfelelően azért kérte az illeték megfizetése alóli mentesítését, mert álláspontja szerint a bíróságnak már a keresetet (helyesen: keresetlevelet) vissza kellett volna utasítania, amely esetben az eljárás illetékmentes lenne, így nem keletkezne illetékfizetési kötelezettsége.

[9] Az ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság az ítéletének a fellebbezésben megjelölt [45] pontjában egyértelműen kifejtette a különbséget a keresetindítási jog, az aktív, és passzív perbeli legitimáció, valamint a keresetőségi jog hiánya között. Azt is meggyőzően megindokolta, hogy az adott ügyben nem a perbeli legitimáció hiánya áll fenn, amely esetben a keresetlevelet vissza kellene utasítani, hanem a keresetőségi jog hiánya miatt kellett érdemben, ítélettel elutasítani a keresetet, emiatt a felperes pervesztesnek minősült.

[10] „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja szerint illetékmentes a polgári ügyekben az eljárás, ha a bíróság az eljárást megindító beadványt visszautasítja, vagy az eljárást azért szünteti meg, mert az eljárást megindító beadvány visszautasításának lett volna helye.

[11] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a keresetet érdemben kell elbírálni és a felperes keresetőségi joga hiányában azt érdemben elutasítani, így nem volt helye a keresetlevél visszautasításának (utóbb az eljárás megszüntetésének), ennek folytán az eljárás sem volt illetékmentes, ezért a felperes az elutasított keresete alapján számított, meg nem fizetett illeték megtérítésére köteles az állam javára.

[12] Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a keresetlevél visszautasítását csak a felperes kifejezett jogszabályi rendelkezésen alapuló aktív perbeli legitimációjának hiánya alapozza meg (például jogszabály határozza meg a gondnokság alá helyezési per megindítására jogosult személyeket). Ettől külön kell választani, amikor a megjelölt, kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában a követelés a felperest más, anyagi jogi okból nem illeti meg, mivel azt a bíróságnak érdemben, ítélettel kell elbírálnia, akkor is, ha már a keresetlevél alapján nyilvánvalóan alaptalan a keresete.

[13] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján – lényegében helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta, figyelemmel a Pp. 386. §-ának (4) bekezdésében írtakra is.

[14] A felperes az illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési joga folytán nem fizette meg a fellebbezési illetéket, ezért az ítéltábla a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte őt annak megtérítésére „A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről” szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése szerint.

Debrecen, 2022. január 14.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke – előadó bíró, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. bíró, Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró